

stander stadfæstet en lov, gående ud på, at de, der havde fået *dansk statsborgerret* i henhold til derom før 9. april 1940 gældende regler eller som senere havde opnået dansk statsborgerret efter førnævnte regler, skulle i Island, når forbundsloven var bortfaldet, nyde den *ligeret med islandske statsborgere*, der var forbeholdt dem i § 6 i den dansk-islandske forbundslov af 30. november 1918, foreløbig *indtil 6 måneder efter, at forhandlinger om dette spørgsmål kunne optages mellem Island og Danmark*. Med hensyn til forståelsen af denne lov blev det af den islandske regering overfor det danske statsministerium udtalt, at loven dækkede bestemmelserne i forbundslovens § 6 i det hele, og statsministeriet meddelte herefter den 11. april 1944 den islandske regering, at disse ligeretsbestemmelser her i landet stadig ville være gældende i henhold til forbundsloven som gældende lov, indtil den måtte blive ændret eller ophævet ved en ny dansk lov.

Efter Danmarks befrielse optoges i september 1945 forhandlinger i København mellem *en dansk og en islandsk delegation* om ordning af visse spørgsmål i forbindelse med bortfaldet og afviklingen af forbundsoverenskomsten af 1918. Forhandlingerne fortsattes året efter i Reykjavik. Det viste sig ikke muligt ved denne lejlighed at tilvejebringe en endelig overenskomst, men for en række vigtige punkters vedkommende fastlagdes den fremtidige ordning foreløbig i en *protokol af 9. september 1946*. Det hedder herom i det efter undertegnelsen udsendte communiqué:

„Forhandlingerne er ført igennem til et endeligt resultat på en række punkter, hvoraf særlig nævnes følgende spørgsmål: Personlig bevarelse af ligeretsstillingen for dem, der den 6. marts 1946 havde eller på et tidspunkt indenfor de nærmest forudgående 10 år har haft fast bopæl i det andet land, endelig ordning af statsborgerforholdet for danske, bosatte i Island i 1918, optagelse af forhandlinger om ny handels- og skibsfartstraktat, ordning af refusionsspørgsmålet vedrørende sociale udgifter og afgivelse af traktater, afsluttede af det danske udenrigsministerium på Islands vegne. Spørgsmålene om opretholdelse af visse færøske fiskerirettigheder ved Island og om islandske fiskeres stilling ved Grønland er udskudt som beroende på yderligere overvejelser hos henholdsvis islandske og danske myndigheder.“

I Island blev der allerede i 1946 vedtaget og ikraftsat den fornødne lovgivning til gennemførelse af protokollens bestemmelser om den personlige ligeretsordning.

Den pågældende islandske lov indeholder desuden en bemyndigelse for regeringen til, sålænge forhandlingerne i forbindelse med forbundslovens ophævelse ikke er afsluttet, at